

homònims(1) i (2) a diferència de-DI > -Ž-del català central (3) i (4).

4) Nom d'una antiga quadra, entre Bages, l'Anoia i Segarra, agregada al mun.de St.Mateu de Bages (GGC 279). Segons C.A. Torras (*Cardener*, 8) és una església de *Sta. Margarida de Majà*; 1124: «ipso castro de *Castel Edral*, neque ipso de *Salau* ('Salo'), neque ipso de *Midiàs*, neque ipso de *Muial*» (CoDoACA IV, 20); 1359 (CoDoACA XII).

No es veu clar si és un castell de *Mijans*, al qual pertanyia Miralles (prop de Guardiola) i que figuraria en un doc. de 898 com «castro *Abigano*», segons SerraV. (*Pinós Mtl.* III, 78) (dissim. *m-n>b-n*?).

5) 1045: torrent de *Medians* en un doc. de 1046, te. de Gualba (*Cart.St.Cugat* II, 42).

6) En diminutiu, un *Meianell* cap a Cervera. En un doc. de 1079: «Chugulada --- Menresana et Mont-Ros et *Midià*»; citat per MiretS. a propòsit de Brufaganya; i quasi en el mateix text a. 1179: *Medianel*.

7) Barranc i Peixera [resclosa] de *Mianes* a l'Ebre inferior ja prop de les Goles, en la llista del tortosí Bellpuig, comunicada a Casac. c. 1920 en el corresponent fem. pl.

En fi molts noms de muntanya. En particular a Andorra: «El *Maià*» serrat entre *Envalira* i la vall naixent de l'Arieja. *Pic de Maians* entre dues valls, 3 k. al SE.de Canillo. *Pic i Solana de la Maiana*, 2529 alt. entre la vall del riu Madriu i la de Perafita. Tot això segons el mapa del Consell, de 1976.

No hem volgut fer llista exhaustiva. Però cridem l'atenció sobre la distinció amb *Maià de Montcal* (MANLIANUM); i els diversos *Maians*: llogaret de l'Alta Garrotxa i collada de la Baga de Cerdanya, sobre els quals es fa nota a part.

Meimona, V. *Maimó* *Melgosa*, V. *Meligar*

-MEIXIX, BENI~ i noms valencians anàlegs

Antic poble de moriscos a la Ribera Alta del Xúquer; abandonat des de l'expulsió, resta avui com nom d'una sèquia i un extens paratge despoblat, en el terme de Senyera.

Amb la grafia *Benimexix* figura en tots els censos de moriscos: amb 14 cases el 1527, 24 el 1563, 23 el 1572, 27 el 1602, segons Lapeyre (p.40); el de 1609, segons Reglà i Boronat (p. 114) escrivint *Benimexix* li'n troba 24, posant-lo junt amb Senyera, on n'hi ha 30, com a senyoria de Francisco Sans. El nom ha estat citat en altres variants, en particular amb -j o -g-, però és degut purament al vici de molts valencians, i sobretot els impressors, de canviar la -x- en -j- per humiliació al castellà.

SSiv., per exemple, tot repetint la forma correcta, en una nota breu de la p. 98 l'encapçala amb la grafia bàrbara *Benamejis*, i explica que fou erigit en

parròquia el 1535, desmembrant-lo de Castelló de la Ribera, i annexant-li Senyera; en temps d'Escolano encara era de Fc. Sans, però el 1773 ja estaven destruïdes les cases i ha quedat com despoblat. Anàlogament *GGRV* (104 i 272) posant-lo 2 k. al SO. de Senyera.

Pitjor *IGG*, que escriu *Benimegi* (confonent-lo amb aquest poble andalús): el posa a 3º10-11×39º40; pel cadastre de Manuel, es veu que resta com nom d'una sèquia situada a la ratlla entre els dos pobles, en el paratge dit «El Fondo» (xxxI, 124.18,170.9).

ETIM. és clar que està format amb *Beni-* en combinació amb un NP *Mesš*, que avui està en ús a Algèria (*GGAlg.* 287), derivat de l'arrel aràbiga, molt viva i general, *š*, amb els sentits 'brandar', 'fluctuar' 'torbar-se', i altres, derivats d'aqueixos (Dozy, *Suppl.* I, 801-2). Era també en ús popular hispànic, com ho veiem per *RMa.* i *PAlc.*, que la documentem en altres accs.: 'treballar en coses físiques, penosament'. *yašyas* 'alà minqar, o sigui 'ell viu del càvec' (*RMa.* 625.18), «chupar» (*PAlc.*): d'on el derivat abstracte *mušš* «victus», «entretien, substance»; *šayyas* «turbare propter malos humores» (*RMa*); «rabear», «botar la pelota» (*PAlc.*); com a substantiu s'aplicà a diversos teixits i vestidures: *šš* «capellus» (*RMa.*); «bonete, casquete de cuero, de hierro; coroga; calabozo de hierro» (*PAlc.*).

Ço que ens duu a imaginar que en el NP *Mäšš* es tractés del sobrenom d'algú que s'adomava amb un cert capell, o es defensava el cap amb casc de ferro. En efecte: n'hi ha d'altres NPP: a Algèria *Mesšš* i *Mesšyes* (*GGAlg.* 285-7); i a Orient, *Šuweiš* en el Nedjd, a l'Àràbia Deserta i a Algèria (Hess, Doughty, *GGAlg.*), i el femení *Šuweiša* en els oasis d'Egipte (segons Littmann, p.80): tots ells diminutius de *šš* o sigui gent designada amb el sobrenom de 'En Casquet', 'En Barretet'.

PARÒNIMS. Potser també prové d'aquest o semblant origen, el nom de la vila de *Benimegi*, 600 hab., p. jud. Rute (Còrdova), que és impossible fonèticament derivar del d'una tribu barbaresca *Beni Maghla* com pretén Oliver-Asín (per més que ho pengi a les *Recherches* de Dozy, el qual es limitaria a constatar l'existència d'aqueixa tribu, car Dozy no es ficava en toponomàstica, però escriví els coneguts tractats històrics). Potser reducció de *Benimejij*, amb la -jemmudida, tal com els granadins pronuncien *guadi* el nom de Guadix; però aquell nom andalús també pot venir d'un *Ibn al-Mabšš* que significa pròpiament 'fill de l'inflat, atipat, folrat' (Dozy *Suppl.* pº 292) i que és d'on ve el cast *almejía* 'mena de túnica moresca' (*DCEC* I, 147b).

Benemís, te. Piles (Gandia), oit *benemís* a Miramar (xxxIII, 7.23), també deu tenir origen diferent: cf. 'Amšš algerià (*GGAlg.*), potser de la mateixa arrel que 'mš' o d'una variant, d'on ve també el NP